

ISKRICE – ISKRICE – ISKRICE

Odjuga je očistila tudi naše parkirne prostore. Komaj je sneg izginil s teh najbolj iskanih kotičkov naše občine, že so se pojavili komunalni stražarji z rožnatimi panterji, pardon, listki. Če izražam mnenje avtomobilske večine lahko trdim, da smo bili bolj zadovoljni z zasneženimi parkirnimi prostori kot z odtajanimi komunalnimi stražarji.

V Arkadah smo si lahko v teh in minulih dneh ogledali prečudovito razstavo podvodnih arheoloških najdb z dna našega morja. K dobremu obisku razstave so pripomogle tudi vremenske razmere, saj smo marsikje potrebovali kompletno potapljaško opremo, ko smo hodili po Ljubljani.

Morda veste, zakaj so ljubljanski avtobusi mestega prometa zelene barve? Predvsem zaradi tega, ker bodo kmalu edino ljubljansko zelenilo, pa tudi mi občani pozelenimo od jeze, ko kupujemo teden za tednom dražje žetone.

Te dni so v ljubljanskih trgovinah razprodaje. Temu prizadevanju so se pridružili tudi gradbinci. Pokupili bodo po zmernih cenah vse luknje na ljubljanskih ulicah in jih uporabili za gradbene jame bodočih ljubljanskih stolpnice.

Ljubljanske ulice so vedno bolj podobne njivam. O tem se lahko prepričamo sami. Pa morda to niti ni tako slabo, saj nam končno le primanjkuje ne samo zelenic ampak tudi in predvsem njivskih površin v Ljubljani. Ker so z njivami manjši stroški kot s cestami, bodo ceste spremenili enostavno v njive. Sedež Kmetijske zadruge Ljubljana Center bo v Daj Damu, kupili pa so že prvi traktor za globoko oranje.

Še nedavno tega so načrtovalci naše prometne ureditve predvideli v naši občini, mišljen je seveda v glavnem strogi Center, 2500 parkirnih prostorov. Pa veste koliko avtomobilov parkira na tem prostoru v poprečnem delavniku? Neke srede so jih našli natanko 8560. Kje so tisti pločniki, ki so včasih bili, bi zapel Aleksander Mežek, Tomaž Domicelj pa: To je razstava slovenske pleharije... In kje parkirajo vsi ti odvečni avtomobili? Kaj bi govorili, pogledajte si slikice. Samo dva primera od pet in nekaj tisočev!

Janez Kavčič, Marko Pirjevec

Vzemi si čas – ne življenje

Spomladi vzcvetijo rože in ceste. In izginejo zebre. Pa ne tiste v Afrike puščavi, ampak te naše domače, cestne, ki jim pravimo tudi prehodi za pešce. Seveda komunalce tarejo skrbi z novo barvo in vremenom in tako do srede poletja skoraj ni pričakovati novih. Zeber, ne komunalcev! Do takrat pa še posebej previdno čez cesto, kajti avtomobilist tudi ni jasnovidec. Še zlasti v mraku!

Marko Pirjevec

»Zakaj tako?«

V rubriki »Zakaj tako?« bomo objavljali kritične zapise naših bralcev o vseh problemih in problemčkah, ki vas tarejo, če se nam bo zdel problem zanimiv za širši krog bralcev, in če bi lahko z zapisom tudi pripomogli k rešitvi le-tega. Rubrika pa je namenjena tudi vprašanjem naših bralcev, na katera bomo skušali dobiti odgovore.

Seveda ne moremo prevzeti vse odgovornosti za navedbe v tej rubriki. Del odgovornosti bo moral prevzeti tudi pisec. Zato je jasno, da nepodpisanih pism ne bomo objavljali. Svoje prispevke in vprašanja pošiljajte na naš naslov, z oznako: »Za rubriko Zakaj tako?«

Navidezne stopnice

Da je Ljubljana prenatrpana z avtomobili, da se nenehno spopada s kroničnim pomanjkanjem parkirnih prostorov ter da je prometna ureditev ožjega mestnega središča trd oreh za slehernega načrtovalca – vse to so že stare in neštokrat zapisane in izrečene ugotovitve. Prav zato je odločitev, da se nekatere manjše ulice v centru mesta zapro za promet in potemtakem namenijo zgolj pešcem, povsem pravilna.

Tako so pred leti le-tem namenili Nazorjevo, sedaj pa še Čopovo ulico. Le bežen jutranji obisk obeh ulic priča, da o pešcevi »oazi« ni ne duha ali sluha, saj sta skorajda natrpni z dostavnimi avtomobili. Vendar je tokratna misel namenjena predvsem dokončni ureditvi Čopove ulice, še zlasti arhitektonski obdelavi cestišča.

Čeprav so načrtovalci in izvajalci rekonstrukcije menili, da bodo delo končali že pred mesecem (ali morda še prej), pa vse kaže, da delovni ropot – kolikor ga sploh je – še ne bo prav kmalu zamrl. Zgornji del ulice že nekaj časa prekriva tlak, ki je sedaj menda samo »na testu«, z njim pa naj bi prekrili vse cestišče. Čeprav za ta prostovoljni test najbržda le malokdo ve, pa velja zapisati, da sedanjí tlak ni primeren.

Vendarle ne gre za kritiko na rovaš kvalitete predlagane cestne obloge, marveč resnično bode v oči (in tudi v noge) njena optična ureditev. Tlak namreč ni enotno barvno oblikovan, temveč ga v širini prejšnjih pločnikov dopolnjujejo ornamentalne, nekako deset centimetrov široke diagonalne črte. Zaradi barvne neuskajenosti je razrušena enotna optična površina ceste, ki ustvarja namišljene vdolbine in višine. Tako ima pešec pogostokrat občutek, da mora prestopiti nekakšno stopnico, ki jo varljivo predstavljajo omenjene diagonalne črte.

Taka varljivost, zunanja podoba tlaka je lahko precej nevarna za starejše in tiste z očesnimi napakami in težavami.

Janez Kovačič

DOBER DAN NAŠ OBČAN

M. J. z Resljeve

Čim je izginil sneg z ljubljanskih ulic so se pojavili kolesarji. Pa sem ga zasledoval. Od trga do Resljeve sicer ni daleč, pa tudi sam sem bil s kolesom. Ni še dobro prislonil kolo ob steno, pa sva že klepetala.

»Pustite ime, saj ni važno. Kar M.J. napišite. Da, tule na Resljevi 3 stanujem. A kolo vas zanima. Vozim se že 32 let, če le ošpčene prekle ne padajo z neba. Tudi v službo sem se vozil s kolesom. Sedaj sem v pokoju, pa je s kolesom le najhitreje. O, imam avto, ampak za po mestu pa ni.«

– Ste že imeli nesrečo s kolesom?

»O ja, tri so mi ukradli!«
– Ne nisem mislil na to, prometno nesrečo.

»Ne, te pa še nisem imel. Malo sreče, malo pameti, pa se da kar dobro zvoziti tudi s kolesom v ljubljanskem prometu. Saj bo bolje, ko bodo obvoznice. Kadar bodo, saj vem, da ni preveč denarja tudi za ceste. Samo brez panike, je vedno rekel Švejk.«

– Kako se počutite v pokoju?

»Leto dni sem upokojen. Pa mi ni dolgčas, če ste mislili na to. Sedej je ravno žena bolna, pa mi drobni gospodinjiski opravki »poberejo« ves prosti čas. Preberem pa vse, kar dobim v roke.«

– Pa televizija?

»Ni vredno, da se pogovarjava o televiziji. Živa žalost. Če ne bi bilo TVdnevnik, bi jo že zdavnaj odjavil. Samo spomnite se novoletne oddaje. Kar zvije me v želodcu od jeze na naše televizije, kakšno neuzžitno skrupucalo so naredili.«

On domov, jaz na kolo. Z malo sreče in pameti sem uspel nepoškodovan priti skozi pločevinasto ljubljansko reko. Ko bom čez 25 let leto dni v pokoju bo pa bolje. Naredili bodo obvoznico.

M. Pirjevec

OŠ Prule in Tone Tomšič najboljši

V organizaciji zveze telesnokulturnih organizacij Ljubljana Center je bilo izvedeno občinsko prvenstvo v košarki za pionirje in pionirke. Vse tekme so bile na osnovnih šolah Prežihovega Vrance in Toneta Tomšiča, sodelovala pa so vsa šolska športna društva na osnovnih šolah v občini razen osnovnih šol Jožeta Potrča in Majde Vrhovnik.

Pri pionirjih so bili najboljši mladi košarkarji z osnovne šole Toneta Tomšiča, ki so osvojili naslov občinskih prvakov. Na drugo mesto so se uvrstili košarkarji osnovne šole s Prul. Pri dekletih je bil vrstni red obraten. Naslov občinskih prvakinj so osvojile

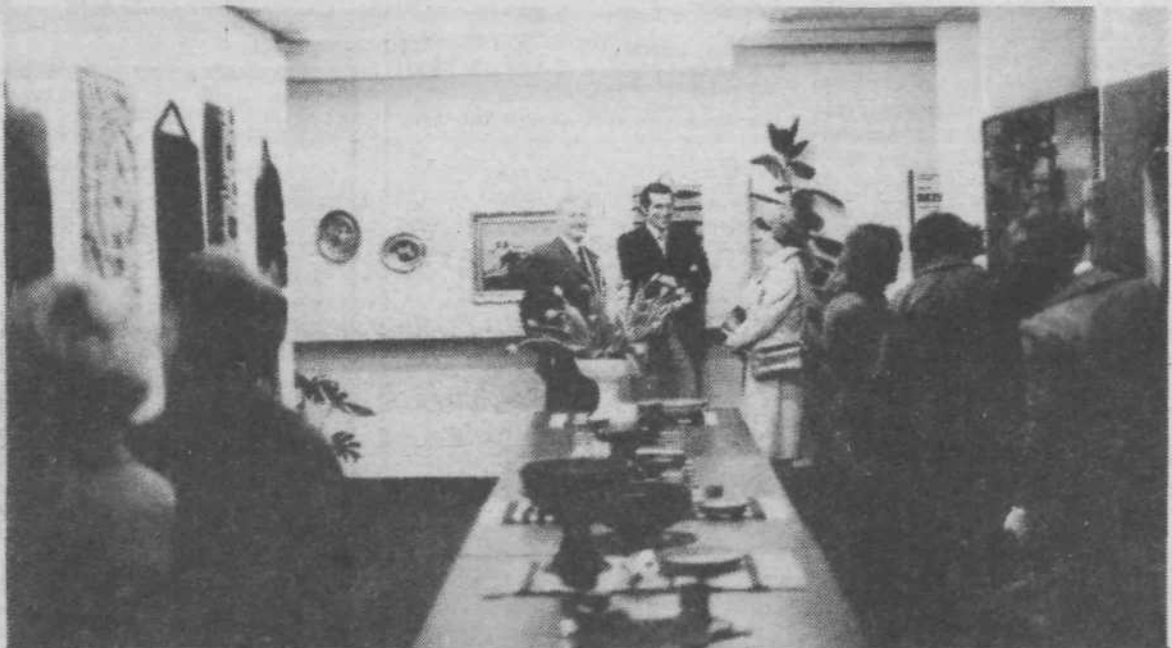
košarkarice osnovne šole Prule, medtem ko so se na drugo mesto uvrstile košarkarice osnovne šole Toneta Tomšiča. Po rezultatih sodeč so prav na teh dveh osnovnih šolah v Centru najboljši mladi košarkarji in košarkarice.

Rezultati – pionirji: Tone Čufar-Joze Potrč 20:0, Tone Tomšič-Ledina 66:35, Tone Čufar-Prule 25:36, Prežihov Vrance-Majda Vrhovnik 20:0, Tone Tomšič-Prežihov Vrance 40:26, Tone Tomšič-Prule 28:21.

Končni vrstni red: 1. Tone Tomšič, 2. Prule, 3. do 4. Prežihov Vrance, Tone Čufar, 5. Ledina.

Pionirke: Tone Čufar-Joze Potrč 20:0, Tone Tomšič-Ledina 21:8, Tone Čufar-Prule 10:12, Majda Vrhovnik-Prežihov Vrance 0:20, Prule-Joze Potrč 20:0, Prule-Tone Tomšič 17:16, Tone Tomšič-Prežihov Vrance 14:5.

Končni vrstni red: 1. Prule, 2. Tone Tomšič, 3. do 4. Prežihov Vrance, Tone Čufar, 5. Ledina.

Razstava tapiserij in vrčev

Pred dnevom žena so v Kliničnem centru odprli zanimivo razstavo tapiserij, ki so jih v okviru psihoterapije izdelali pacienti Kliničnega centra. Psihoterapevtski oddelek vodi dr. Danica Mikuž, ki ima tudi največ zaslug, da je ta zanimiva razstava ugledala luč sveta.

Poleg tapiserij je svoje lončarske izdelke razstavila tudi samostojna oblikovalka Aljoša Souček. Njeni vrči in vaze so bili zelo zanimivo dopolnilo k sicer izredno slikovitim tapiserijam. Ob otvoritvi so nastopile tudi članice pevskega zbora ortopedske klinike.

M. S.